

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“:

за въ Княжеството 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XI.

СОФИЯ, вторникъ 17 януарий 1889 год.

Брой 6.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 163

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Обявявамъ на всички Наши вѣрноподаници:
V-то Обикновено Народно Сѣбрание въ своята
втора редовна сессия прие,

Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за допълнителенъ кредитъ отъ 80,000 л., който
да се прибави къмъ бюджета на Министерството
на Просвѣщението за финансовата 1889 год.

Членъ единственний. За раздаване пенсии
и помощи на учителитѣ прѣзъ 1889 год., „съ-
гласно закона за пенситѣ“, отпуска се допъл-
нителенъ кредитъ отъ осъмдесетъ хиляди (80000)
лева, който да се прибави къмъ бюджета на Ми-
нистерството на Народното Просвѣщението за
сѣщата година.

Горния законъ се вотира и прие въ настоя-
щата му форма отъ V-то Обикновено Народно
Сѣбрание въ II-та му редовна сессия въ XLIV
засѣдание на 17 декемврий 1888 год.

Заповѣдаме щото това предложение да се
облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва
въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ
дѣйствие.

Исполнението на настоящия указъ възла-
гаме на Нашия Министръ на Народното Про-
свѣщението.

Издѣненъ въ Нашата ст. София, на 18 декем-
врий 1888 год.

На първообразното съ собственната на Негово
Царско Височество рѣкъ написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщението:

Георги Живковъ.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държав-
ния Печатъ и регистриранъ подъ № 199 на
4 януарий 1888 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющий Министерството на Правосъ-
дието Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи
С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№ 9747.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Канституцията на На-
шето Княжество, имамъ честь най-покорно да
помоля Ваше Ц. Височество да благоволиете чрѣзъ
подписанието на тукъ приложения указъ да
утвърдите „закона за допълнителенъ кредитъ
отъ 80000 лева, който да се прибави къмъ бюд-
жета на Министерството на Народното Просвѣ-
ща за финансовата 1889 г.“. Тоя законъ е приетъ
отъ V-то Обикновено Народно Сѣбрание въ
II-та му редовна сессия въ XLIV засѣдание на
17 декемврий 1888 година.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество
най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 18 декемврий 1888 год.

Министръ на Народното Просвѣщението,

Георги Живковъ.

Съ указъ подъ № 160 отъ 29 декемврий
1888 год., се постановява: по ст. I отпускатъ се
слѣднитѣ едноврѣмenni държавни пособия за
поддържане първоначалнитѣ училища и доис-
плащане новопостроени училищни здания въ
тукъ обозначенитѣ общини:

А. За поддържане първоначалнитѣ училища
прѣзъ учебната 1888/89 година на: 1) с. Черковна,
Кеманларска околия, 300 л.; 2) с. Голѣма-Ко-
карджа, Кеманларска околия, 300 лева; 3)
с. Мехмед, Поповска околия, 300 лева;
4) с. Гърчиново, Поповска околия, 300 лева;
5) с. Бахшишларъ, Поповска околия, 300 лева;
6) с. Бракница, Поповска околия, 300 лева;

Б. За доисплащане новопостроенитѣ училищни
здания на: 7) с. Чепница, Новоселека околия, 950
лева; 8) с. Гиляни, Новоселека околия, 800 л.;
9) с. Костинъ-Бродъ, Искрецка околия, 600 л.;

В. За поддържане първоначалнитѣ училища прѣзъ истекащата 1887/88 учебна година на: 10) с. Ярлово, Трънска околия, 300 л.; 11) с. Пенковци, Трънска околия, 300 л.; 12) с. Бусинци, Трънска околия, 400 л.; 13) с. Зелени-градъ, Трънска околия, 300 л.; 14) с. Звонци, Трънска околия, 400 л.; 15) с. Мисловщица, Трънска околия, 300 л.; 16) с. Братушково, Брѣзничка околия, 300 л.; 17) с. Габеръ, Брѣзничка околия, 600 л.; 18) с. Ярловци, Брѣзничка околия, 150 лева; 19) с. Калотина, Царибродска околия, 400 л.; 20) с. Букуровци, Царибродска околия, 400 л.; 21) с. Туденъ, Царибродска околия, 300 л.; 22) с. Дукатъ, Изворска околия, 300 л. Всичко 8600 л.; по ст. II суммитѣ за поддържане първоначалнитѣ общински училища въ размѣръ 6250 лева да се взематъ отъ гл. VII, § 29 по бюджета за 1888 год. на Министерството на Народното Просвѣщение, а суммитѣ за доисплащане новопостроенитѣ училищни здания, въ размѣръ отъ 2350 лева да се взематъ отъ същата глава § 30.

Съ указъ подъ No. 164 отъ 28 декемврий 1888 год., се постановява: по ст. отпущатъ се слѣднитѣ едноврѣмenni държавни пособия за поддържане общински класни и първоначални училища прѣзъ 1888/89 учебна година въ тукъ обозначенитѣ общини на: 1) гр. Карлово, 3000 л. за поддържане класнитѣ училища; 2) гр. Сопотъ, 2000 л. за поддържане класнитѣ училища; 3) г. Калюферъ, 2500 л., отъ които 1500 лева за поддържане класното и 1000 лева за първоначалното училище; 4) г. Пловдивъ 6000 лева за поддържане първоначалнитѣ училища; 5) с. Брѣзово, Брѣзовска околия, 2600 л., отъ които 1600 л. за поддържане класното и 1000 лева за първоначалното училище; 6) гр. Кула, 1000 л. за поддържане първоначалното общинско училище; 7) г. Вратца, 4000 л. за поддържане класнитѣ училища; 8) гр. Никополъ, 2000 л., отъ които 1500 лева за поддържане класното и 500 л. за първоначалното училище; 9) г. Берковица, 4500 л. за поддържане трикласното мъжко училище; 10) с. Изворъ, Изворска околия, 1200 л. за поддържане първоначалното училище; 11) с. Божица, Изворска околия, 1000 лева за поддържане общинското първоначално училище; 12) с. Брѣстница, 1000 лева за поддържане общинското първоначално училище; 13) с. Долна-Секирна, Радомирска околия, 1000 л. за поддържане общинското първоначално училище; 14) с. Прѣколница, Кюстенилска околия, 1200 л. за поддържане общинското първоначално училище; 15) г. Трънъ 3800 лева за поддържане общинското класното училище; 16) гр. Брѣзникъ, 2800 л. за поддържане общинското класно училище; 17) г. Царибродъ, 3300 л. за поддържане общинското класно училище; 18) с. Клисура, Трънска околия, 1100 л. за поддържане общинското първоначално училище; 19) с. Звонци, Трънска околия, 1100 л. за поддържане общинското първоначално училище; 20) с. Врапча, Трънска околия, 1000 л. за поддържане първоначално училище; 21) с. Ранилукъ, Трънска околия, 1000 л. за поддържане първоначалното училище; 22) с. Долна-Мелна, Трънска околия, 1000 л. за поддържане първоначалното училище; 23) с. Вѣгновци, Брѣзничка околия, 1000 л. за поддържане първоначалното училище; 24) с. Габеръ, Брѣзничка околия, 1000 л. за поддържане първоначалното училище; 25) с. Поганово, Царибродска околия, 1100 л. за поддържане първоначалното училище; 26) с. Славина, Цариб. околия, 1100 л. за същата цѣль; 27) с. Желюша, Цариб. околия, 1000 л. за поддържане първоначалното училище; 28) с. Смиловци, Царибродска околия, 1600 л. за поддържане първоначалното училище; 29) с. Чупрени, Кулска околия, 1000 л. за поддържане първоначалното училище; 30) с. Баница Вратанска околия, 1200 л. за поддържане първоначалното училище; 31) с. Типченица, Вратанска околия, 1200 л. за поддържане първоначалното училище; 32) с. Криводолъ, Вратанска околия, 1200 л. за поддържане първоначалното училище; 33) село Искрецъ, Искрецка околия, 2800 л. за поддържане двукласното общинско училище; 34) село Годечъ, Искрецка околия, 1000 л. за поддържане първоначалното училище; 35) с. Сливница, Софийска околия, 1200 л. за поддържане общинското първоначално училище; 36) гр. Месемврия, Анхиолска околия, 1500 лева за поддържане общинското Българско първоначално училище; 37) гр. Видинъ, 5000 л. за поддържане общинската гимназия до 1 януарий 1889 г.; 38) г. Лѣсковецъ, Горне-Орѣховска околия, 4000 лева, отъ които 2500 л. за поддържане трикласното мъжко училище и 1500 л. за поддържане първоначалнитѣ училища; 39) г. Карнобатъ, 3000 л., отъ които 1500 л. за поддържане класното и 1500 лева за поддържане първоначалното училище; 40) г. Айтосъ 3000 л., отъ които 2000 л. за поддържане класното и 1000 л. за първоначалнитѣ Български училища.

Съ указъ подъ No. 165 отъ 29 декемврий 1888 год., се постановява: по ст. I отпущатъ се слѣднитѣ едноврѣмenni държавни пособия за доисплащане новопостроенитѣ общински здания и поддържане учители по български езикъ въ тукъ обозначенитѣ общини, на: 1) с. Кипилово, Еленска околия, за доисплащане новопостроеното училищно здание 2000 л.; 2) с. Драгановци, Еленска околия, за същата цѣль 1000 л.; 3) с. Полски-Трембешъ, Горне-Орѣховска околия, за същата цѣль 1500 л.; 4) с. Писанецъ, Балбунарска околия, за същата цѣль 5000 л.; 5) г. Разградъ за ограждане двора на реалното училище и докарване вода, 3000 л.; 6) г. Провадия за поддържане учителъ по български езикъ въ Турското „Руждѣ“ прѣзъ 1888/89 учебна година 1000 л.; 7) г. Добричъ за същата цѣль 1200 л.; 8) гр. Варна за поддържане учителъ по български езикъ въ Турското и Ерменско

училища прѣзъ сѣщата година 1300 л.; 9) гр. Шуменъ за поддържане учителъ по български езикъ въ еврейското и арменско училища прѣзъ 1888/89 учебна година, 1600 л.; по ст. II суммата а за доисплащане новопостроенитѣ общински училищни здания, заграждение двора на Разградското реално училище и докарване вода, въ размѣръ отъ 12500 лева, да се вземжѣ отъ гл. VII, § 30 по бюджета за 1888 год. на Министерството на Народното Просвѣщение, а суммитѣ за поддържане учители по български езикъ въ турските „Руждиета“ и еврейскитѣ и арменскитѣ училища, въ размѣръ отъ 5100 л. да се вземжѣ отъ сѣщата глава § 33.

Сѣтъ указъ подъ No. 166 отъ 28 декемврий 1888 год., се постановява: по ст. I отпущаъ се слѣднѣшитѣ едноврѣмenni държавни пособия на тукъ обозначенитѣ прѣстарѣли и неспособни за работата учители: 1) на священника П. Икономовъ отъ г. Котелъ 400 л.; 2) на Тодю Хаджи Дѣлевъ отъ г. Хасково, 350 л.; на Господинъ Ангеловъ отъ с. Кумъ-Къой, Сейменска околия, 300 л.; 4) на Димитръ П. Петровъ отъ с. Змѣво, Старо Загорска околия, 350 л.; 5) на Василъ Ивановъ отъ с. Калотина, Царибродска околия, 200 л.; 6) Жюица Ат. Кожухарова отъ г. Ямболъ, 250 л.; 7) на Ат. А. Натевъ отъ с. Дермендере, Пловдивска околия, 250 л.; 8) на Ив. Христодоровъ отъ гр. Сливенъ, 300 л.; 9) Ат. Стояновъ отъ г. Ломъ, 150 л.; 10) на Георги Пановъ отъ гр. Самоковъ, 300 л.; 11) на Върбанъ Мариновъ отъ с. Каленъ-потокъ, Ломска околия, 150 л.; 12) Дена Николова отъ г. Варна, 200 л.; 13) на Анка А. Поппова отъ г. Плевенъ, 150 л.; 14) на Тодорка Дамянова отъ г. Плевенъ, 200 л.; 15) на Петръ М. Жилковъ отъ г. Кюпривѣица, 300 л.; 16) на Михаилъ Христовъ отъ г. Скопие, 250 л.; 17) на Ат. Мишевъ отъ с. Брацигово, Пещерска околия, 300 лева; 18) на Петръ Веляновъ отъ с. Соуджакъ, Кавалийска околия, 250 л.; 19) на Стою Докумовъ отъ с. Кжзлджиларъ, Провадийска околия, 250 л.; по ст. II горнитѣ сумми да се вземжѣ отъ гл. XI, § 52 по бюджета за 1888 г. на Министерството на Народното Просвѣщение.

Сѣтъ указъ подъ No. 1 отъ 3 януарий 1889 г., повишаватъ се отъ 1 януарий 1889 год. слѣдующитѣ учители: 1) второстепеннитѣ учители при Сливенското петокласно училище Ст. Лавчиевъ и Иванъ Мавровъ на длѣжността първостепенни; 2) третостепеннитѣ учители при Пловдивската реална гимназия „Александръ I“ Христо Матѣевъ, Илия Протичъ и и. д. третостепенния учителъ при сѣщата гимназия К. Божковъ на длѣжността второстепенни; 3) третостепенния учителъ при Габровската реална гимназия Ив. Ивановъ на длѣжността второстепененъ; 4) третостепеннитѣ учители при Сливенското петокласно училище Т. П. Шишковъ, Йорданъ Божиновъ и Д. Стойновъ на длѣжността второстепенни; 5) волнонаемната учителка при Варненското трикласно дѣвическо училище Зоя

Русевичъ на длѣжността третостепенна учителка; 6) волнонаемния учителъ при Казанлъжското педагогическо и трикласно училище Зах. Ивановъ на длѣжността третостепененъ; 7) волнонаемния учителъ при Габровската реална гимназия К. Балтовъ на длѣжността третостепененъ; 8) и. д. второстепенния учителъ при Търновското специално духовно училище Кирилъ Райновъ и и. д. третостепенния учителъ при Самоковската духовна семинария Д. Цухлевъ, се утвърдяватъ на занимаемитѣ имъ длѣжности; 9) второстепенния учителъ при Софийската класическа гимназия Ив. Пѣевъ, на длѣжността първостепененъ, нѣ съ заплата на второстепененъ, до гдѣто се открие ваканция; 10) третостепенния учителъ при Свищовското търговско училище Иванъ Бояджиевъ, третостепенния учителъ при Търновската дѣвическа гимназия М. Б. Сеизовъ и третостепенната учителка при Пловдивската дѣвическа гимназия Ел. Панайотова, се повишаватъ въ длѣжността второстепенни, нѣ съ заплата на третостепенни, до гдѣто се открие ваканция.

ПОПРАВКА. Въ 124 брой м. г. на страница 11 стълбецъ 1 й у 2-й редъ отгоръ погрѣшно е напечатано 12,900 лева вмѣсто 13,900 лева.

По Министерството на Финанситѣ

УКАЗЪ

No. 284.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

Обявяваме на всички Наши вѣрноподавници: Петото Обикновено Народно Събрание въ своята втора редовна сессия прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

БЮДЖЕТЪ

за приходитѣ и расходитѣ на Княжеството за 1889 година.

Членъ 1. Разрѣшава се кредитъ на Министритѣ, за расходитѣ на Княжеството прѣзъ 1889 год., на сумма 78,496,418 лева съгласно съ приложения балансъ.

Чл. 2. За покриване горнитѣ расходи Министритѣ се задѣлжаватъ да прибержѣ опрѣдѣленитѣ приходи на сумма 63,484,952 лева съгласно сѣщия балансъ.

Министръ на Финанситѣ да покрие оказавшия се дефицитъ на сумма 15,011,466 лева отъ недоборитѣ за миналитѣ години.

Заповѣдваме настоящия бюджетъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствиe.

Распорежданията за въвеждане въ дѣйстви-
е на тоя бюджетъ възлагаме на Нашия Министръ
на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София
на 18 декемврий 1888 год.

На първообразното съ собствената на Негово
Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Притодписалъ:

Управляющий Финансовото Министерство, Ми-
нистръ на Народното Просвѣщение

Георги Живковъ.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държав-
ния Печатъ и регистриранъ подъ No. 200 на
4 януарий 1889 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Управляющий Министерството на Правосъ-
дето, Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,

С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

No. 39570.

Господарю!

На основание членъ 120 отъ Конституцията,
честь имамъ да помоля Ваше Царско Височество
да благоволите и утвърдите приетия, отъ V Обик-
новенно Народно Събрание въ втората му сес-
сия, бюджетъ за прихода и расхода на Княже-
ството за 1889 год., който споредъ приложения
при това балансъ възлиза: по прихода на сума
63,484,952 л., а по расхода на сума 78,496,418

лева и да подпишете приложения при това указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество
най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 18 декемврий 1888 година.

Управляющий Финансовото Министерство Ми-
нистръ на Народното Просвѣщение,

Георги Живковъ.

БАЛАНСЪ

за прихода-расходния бюджетъ на Княжество България за 1889 година.

П р и х о д ъ		лева	Р а с х о д ъ		лева
Данъци	Пряма	32.190.000	По Върховното правителство . . .		1.698.500
	Мита и акцизи	10.460.000	„ Държавнитѣ дългове		12.532.471
	Берии	1.996.166	„ Върховната Сметна Палата . .		233.937
	Глоби	193.100	„ Министерството на Вн. Дѣла и Исповѣданията	1.663.966	
	Доходи отъ съобщения	4.510.140	„ Тел.-пощ. управление	2,646,092	4.310.058
	Доходи отъ държ. имоти и капитали	3.820.366	„ Министерство на Вътр. Дѣла . .	8.875.743	
	Случайни постъпления	10.315.180	„ М-ство на Нар. Просвѣщение . .	4 472.355	
	Всичко	63.484.952	„ М-ство на Финанситѣ	12.936.847	
	Дефицитъ, който ще се покрие отъ недоборитѣ	15.011.466	„ Дирекция на Общ. Сгради	3.817.329	
			„ Дирекцията на желѣз. Ц.-С.-Саранбей	1.741.542	
			„ Дирек. Руссе-Варна	1,211.506	19.707.224
			„ Министер. на Правосъдие . . .	3.512.086	
			„ „ „ Войната	23.254.044	
	А всичко	78.496.418	А всичко		78.496.418

Управляющий Министерството на Финанситѣ, Министръ на Народното Просвѣщение,

Георги Живковъ.

УКАЗЪ

No. 286.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Обявявамъ на всички Наши вѣрноподанници:
У-то Обикновенно Народно Събрание въ свѣтла II
редовна сессия на 17 декемврий 1888 год. прие,

Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за опрѣдѣление патентовото даждие прѣзъ 1889 г.

Членъ единственъ. Окладитѣ отъ патенто-
вото даждие, които споредъ закона за това даж-
дие отъ 17 декемврий 1887 год. иматъ сила за
1888 год., оставатъ същитѣ и за 1889 година.

Горния законъ се вотира и прие въ настоя-
щата му форма, отъ У-то Обикновенно Народно
Събрание, въ II редовна сессия въ XLIV за-
сѣданіе на 17 декемврий 1888 год.

Заповѣдваме щото настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствиѣ.

Разпорѣжданията за въвеждане въ дѣйствиѣ на този законъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 18 декемврий 1888 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ, Ив. Саллабашевъ.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държавния печатъ и регистриранъ подъ No. 203 на 4 януарий 1889 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи,

С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

No. 39572.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честъ най-покорно да моля Ваше Ц. Височество да благоволи и утвърдите приетия отъ V-то Обикновено Народно Собрание въ втората му редовна сесия въ засѣданието на 17 декемврий 1888 год. „законъ за опредѣление патентово даждие прѣзъ 1889 год“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 18 декемврий 1888 год.
Министръ на Финанситѣ Ив. Саллабашевъ.

УКАЗЪ

No. 287.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Объявяваме на всички Наши вѣрноподаници: V-тоо Обикновено Народно Собрание въ своята втора редовна сесия на 19 ноемврий 1888 годинаа прие,

Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующето

РѢШЕНИЕ

за продаване черкезски земи заедно съ къщитѣ имъ.

I. Разрѣшава се на Финансовия Министръ да продаде черкезскитѣ земи и къщи въ с. Доруклий, Ямболска околия, на прѣселенцитѣ изъ Турция и околнитѣ села и исплащанieto да стане въ петогодишенъ периодъ, начиная отъ деня на продажбата.

II. Заповѣдваме горното рѣшение, което се прие въ настоящата му форма въ XIX засѣданіе на 19 ноемврий 1888 г. отъ V-то Обикновено Народно Собрание въ II му редовна сесия, да се облѣче съ Държавния Печатъ и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 19 декемврий 1888 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Ив. Саллабашевъ.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и регистриранъ подъ No. 204 на 4 януарий 1889 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ, управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,

С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

No. 39573.

Господарю!

Народното Собрание въ засѣданието си на 19 ноемврий 1888 год. е рѣшило да се продаждъ, съгласно протокола на Сливенската окр. постоянна комиссия отъ 10 октоврий м. год. подъ No. 312, черкезскитѣ земи заедно съ къщитѣ имъ, находящи се въ с. Доруклий, Ямболска околия, на прѣселенцитѣ изъ Турция и околнитѣ села, заселивши се въ това село и стойността имъ да се исплати въ течение на петъ години отъ деня на продажбата.

Като долагамъ това, съгласно съ чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честъ да моля Ваше Ц. Височество, ако одобрявате това рѣшение на Народното Собрание, да благоволи и подпишете приложения тукъ указъ за продажбата на горѣпоменатитѣ черкезски покрити и непокрити недвижими имоти въ помѣнхото с. Доруклий.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 19 декемврий 1888 год.
Министръ на Финанситѣ Ив. Саллабашевъ.

Съ указъ подъ No. 2 отъ 11 януарий т. г., назначаватъ се досегашнитѣ помощници на счетоводителя при министерството на Финанситѣ Петръ Сахатчиевъ и Георги Босилковъ отъ 1 януарий т. г. първия за старшии, а втория за младши помощници на счетоводителя при същото Министерство.

Съ указъ подъ No. 3 отъ съща дата, се постановява: по ст. I увольнява се помощникъ — контролѣра при Търновското окръжно ковчежничество, Хр. Петровъ, който ще се има предъ видъ за друга длъжностъ и вмѣсто него назначава се за помощникъ контролѣра при същото

ковчежничество, Н. Фичевъ; по ст. II, уволнението на Петрова ще се счита отъ деня на прѣдаването длъжността, а назначението на Фичева отъ деня на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 11 отъ 10 януарий т. г., разрѣшава се на основание чл. 10 отъ „закона за митниците“, да се открие новъ митарственъ пунктъ въ гр. Казанлъкъ, който ще се занимава исклучително съ извършване нужднитъ формалности върху износнитъ за странство чрѣзъ телеграфо-почтенската станция, мѣстни розови масла; за началникъ на горния пунктъ назначава се Петко Почаковъ съ годишна заплата 1800 лева; заплатата на Почакова де се счита отъ денятъ на встъпването му въ длъжностъ и да се отпуска отъ фонда на митниците (гл. V § 38) по тази годишния бюджетъ на Финансовото Министерство.

Съ приказъ подъ No. 12 отъ съща дата, разрѣшава се на контролъора при Хасковското окр. ковчежничество Р. Майдавский, 10 дневенъ отпускъ, по домашни причини, считаемъ отъ деня на ползуването му отъ него.

Съ приказъ подъ No. 13 отъ съща дата, разрѣшава се да се повърне наличната гаранция отъ 500 лева златни на бившия пощалионинъ при Османъ Пазарската телеграфо-почтенска станция — Антонъ Н. Горчиловъ, понеже се е съобразилъ съ членове 23 и 25 отъ „закона за гаранциитъ на чиновницитъ“.

Съ приказъ подъ No. 14 отъ съща дата, разрѣшава се на помощникъ отцѣнителъ при Бургаската митница Ст. Николовъ петнадесетъ дневенъ отпускъ, по домашни причини, който ще се счита отъ деня, когато почне да се ползува отъ него.

Съ приказъ подъ No. 18 отъ 10 януарий т. г., уволнява се писаря при Варненската митница Н. И. Арnaudовъ отъ 1 януарий т. г. по собствено желание, понеже встъпва въ редоветъ на войската, и вмѣсто него отъ същото число назначава се Х. Д. Припрѣновъ.

Съ приказъ подъ No. 23 отъ 11 януарий т. г., продължава се разрѣшения съ приказъ подъ No. 1187 отъ м. г. двадесетъ дневенъ отпускъ на второкласния помощникъ началника при отдѣлението за косвеннитъ даждия на Финансовото Министерство Н. Богдановъ съ още единъ мѣсець, по болѣстъ.

Съ приказъ подъ No. 24 отъ съща дата, продължава се разрѣшения съ височайше одобренъ докладъ подъ No. 34348 отпускъ на магазинера при Руссенската митница Матей Христовъ, по болѣзненни причини, съ още три мѣсеца и съгласно чл. 31 отъ „закона за чиновницитъ“ заплатата му да се отпуска наполовинъ.

По Дирекцията на Обществениитъ Сгради.

Съ приказъ подъ No. 1 отъ 10 януарий т. г., уволнява се врѣменно назначения инженеръ за изучаване поправкитъ на Хисарскитъ бани и

за распланиранieto имъ, Дайчъ, отъ първи януарий т. г., по причина на привършването на работитъ.

Съ приказъ подъ No. 2 отъ 11 януарий т. г., уволнява се второразрядния писаръ при Дирекцията на Обществениитъ Сгради, М. Ивановъ, отъ 20 число на същия мѣсець, по собствено желание.

По Минист. на Външ. Дѣла и Исповѣданията.

УКАЗЪ

No. 69.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ доклада му отъ 20 декемврий 1888 г., подъ No. 8939,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустнѣтъ отъ запизения фондъ по бюджета на Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията за 1888 година лева златни 103 и 50 стот. и отъ същия фондъ по бюджета за 1889 год. лева златни 622 и 90 ст. за исплащане наема за помѣщение на Варненско-Прѣславската митрополия и Епархиялния духовенъ съвѣтъ, съгласно склучения за това контрактъ, за една година отъ 10 ноемврий 1888 година до същия день и мѣсець 1889 год.

II. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашия Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашия дворець въ ст. София на 20 декемврий 1888 год.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията,
Д-ръ Странски.

УКАЗЪ

No. 70.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ доклада му отъ 21 декемврий 1888 год., подъ No. 8971,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ Ахмедъ Дюшубакъ Ефенди отъ длъжността Руссенски мюфтия.

II. Да назначимъ врѣменно за и. д. Руссенски мюфтия сегашния мюфтия въ Сливенъ Османъ Нури Хафъзъ Алиевъ.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 24 декемврий 1888 год.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.
Д-ръ Странски.

УКАЗЪ

№ 72.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданници, Обикновенното Народно Събрание въ XXXVII сесии заседание отъ 10 декемврий гласува и прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за свѣрхсметенъ кредитъ отъ 5500 лева.

Чл. 1. Разрѣшава се свѣрхсметенъ кредитъ на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията отъ петъ хиляди и петстотинъ лева.

Чл. 2. Поменжитѣ 5500 лева да се прибавятъ въ бюджета на сѣщото Министерство за 11887 год. къмъ гл. I § 4 лева 4700 и къмъ гл. IX § 38 лева 800.

Горния законъ се вотира и прие въ настоящата му форма отъ V-то Обикновенно Народно Събрание въ II та му редовна сесия въ XXXVII-то заседание на 10 декемврий 1888 год.

Заповѣдаме, настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствиe.

Распореденията за въвеждане въ дѣйствиe на тоя законъ възлагаме на Нашия Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 17 декемврий 1888 год.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,
Д-ръ Странски.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и регистриранъ подъ № 196 на 44 януарий 1889 год.

Пазителъ на Държавния печатъ,
Управляющия Министерството на Правосъддието Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,

С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№ 9190.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ най покорно да помоля Ваше Царско Височество, да благоволите съ подписването тукъ приложения указъ да утвърдите приетия отъ V-то Обикновенно Народно Събрание въ заседанието му отъ 10 декемврий 1888 година (XXXVII-то заседание) законъ за свѣрхсметенъ кредитъ на повѣренното ми Министерство отъ л. 5500, за мин. 1887 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Ц. Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.
София, 17 декемврий 1888 г.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,
Д-ръ Странски.

ПРИКАЗЪ

№ 9243.

Назначавамъ вѣременно за писаръ при повѣренното ми Министерство Спиро Георгиевъ отъ 13 декемврий 1888 год. съ плата по шестдесетъ лева въ мѣсецъ.

София, 31 декемврий 1888 год.

Министръ, Д-ръ Странски.

ПРИКАЗЪ

№ 2.

Назначавамъ г-на Халисъ Ешрефъ за и. д. драгоманинъ при Княжеското въ Цариградъ агентство, съ предвидената въ бюджета за тая длѣжностъ аплата; назначението му да се счита отъ деня на вѣтхпванието му въ длѣжностъ.

София, 2 януарий 1889 год.,

Министръ, Д-ръ Странски.

По Военното Министерство

УКАЗЪ

№ 193.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на нашия Воененъ Министръ, изложено въ доклада му отъ 21 декемврий подъ № 469 и съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ, отъ 2 декемврий 1888 год. протоколъ № 821,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да прѣкратимъ инвалидната пенсия отъ петдесетъ (50) лева, назначена съ указа ни отъ 1887 година подъ № 142 на съпругата (безъ дѣца) на умрѣлия пенсионеръ Кръстю Алексиевъ изъ с. Поликраище, Търновско окръжие, отъ

давать на оженванието и т. е. отъ 13 декемврий 1887 година.

II. Исполнението на настоящия указъ възлага на Нашия Министръ на Войната и Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 21 декемврий 1888 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

УКАЗЪ

No. 194.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Воененъ Министръ, представено Намъ съ доклада му отъ 21 декемврий подъ No. 470 и съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 2 декемврий 1888 год. протоколъ No. 82.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да опрѣдѣлимъ годишна инвалидна пенсия на слѣдующитѣ лица:

1) на ранения въ крака прѣзъ Сърбско-Българската война войникъ Петръ Петковъ, отъ с. Пашакой, Търновско окръжие, въ размѣръ на (220) двѣстѣ двадесетъ лева, по II категория;

2) на ранения въ окото прѣзъ Сърбско-Българската война войникъ Дамянъ Стояновъ, отъ с. Камарци, Софийско окръжие, въ размѣръ на сто (100) лева, по III категория;

3) на родителитѣ (баща и майка) на умрѣлия отъ рана въ Сърбско-Българската война войникъ Атанасъ Димитровъ, отъ с. Кисура, Ломско окръжие, въ размѣръ на петдесетъ лева, която пенсия ще трае до достигане на 16 годишния имъ синъ въ пълнолѣтие;

4) на три годишното сираче, Веле, на убития въ Сърбско-Българската война Ботю Маноиловъ, отъ с. Камарци, Софийско окръжие, въ размѣръ на петдесетъ (50) лева.

II. Пенсията на всички да начева да се отпуска отъ 1 януарий 1888 год.

III. Исполнението на настоящия указъ възлага на Нашия Министръ на Войната и Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 21 декемврий 1888 год.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 30 декемврий 1888 год. благоволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

No. 70.

Уволняватъ се въ отпускъ задграница: Завѣдущий Флотилията и Морската частъ майоръ Ангеловъ на 20 дни въ Австрия и отъ 3 пѣший Бдинский полкъ подпоручикъ Горановъ на единъ мѣсець въ Ромжия, по семейни причини.

Подписалъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 31 декемврий 1888 год., благоволи да издаде слѣдующий,

ПРИКАЗЪ

No. 71.

Произвежда се: Ротмистра отъ I конни на Негово Царско Височество полкъ, Негова Свѣтлость Принцъ Францъ Иосифъ Батембергский, въ чинъ майоръ, като остава да се числи и за напредъ въ сѣщия полкъ.

Подписалъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

No. 706

Като обявявамъ „положението за управлението на инспектора на артилерия въ войската“ предлагамъ да се вземе за точно ръководство и изпълнение.

София 23 декемврий 1888 год.

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПОЛОЖЕНИЕ

за управлението на инспектора на артиллерията.

1. На инспектора на артиллерията се възлага:

а) завѣдванието строевитѣ артиллер. части въ инспекторско, строево и учебно отношение, които въ това и не посредствено нему се подчиняватъ.

Забѣлжка. Строевитѣ артиллерийски части сж: артиллерийскитѣ полкове, осадната батарея, запаснитѣ батареи при артиллерийскитѣ складове и артиллерийската команда при Флотилията.

б) да ръководи опититѣ по испитване оръдия, лафети, снаряди, барутъ, материалната частъ на артиллерията и пр. и за това при управлението му има артиллерийски комитетъ, на който той предсѣдательствува и който съществува по особено положение, и в) завѣдванието артиллерийския арсеналъ въ инспекторско и техническо отношение.

2. Инспектора на артиллерията се назначава съ височайши приказъ и се ползува съ правата на бригаденъ командиръ.

3. Инспектора на артиллерията е длъженъ да се грижи за комплектованieto на артиллерийскитѣ полкове, съ офицери и фейерверкери съответствующи на назначението си, а тъй сжщо

и съ новобранци способни за артиллерийското дѣло.

Съображенията си по този въпрос той представява на усмотрѣние на Военния Министръ.

4. Слѣди върху изобретенията станали по артиллерийската и стрѣлковы части и по рѣшението на артиллерийскій комитетъ, представлява докладъ Военному Министру за купуване усъвършенствуваното и за испытанието му при нѣкой отъ артиллерийскитѣ полкове или на отдѣленъ полигонъ.

5. Инспектора на артиллерията се грижи за распространение между артиллерийскитѣ офицери теоретически и практически познания по строевото и по всичкитѣ части на съврѣменното състояние на артиллерийското дѣло.

6. Слѣди върху обучението и възпитанието на должитѣ чинове въ полковетѣ: Съставлява програма за практическитѣ занятия въ полковетѣ до и прѣзъ врѣмето на лагернитѣ сборове — до общитѣ сборове. Опредѣля количеството на снарядитѣ, за учебна, бойна и съперническа (състязателна) стрѣлба и послѣ утвърдяването на неговитѣ прѣдположения отъ Военния Министръ, наблюдава за правилното имъ изпълнение.

7. Лично прави инспекторски смотрове на артиллерийскитѣ полкове и другитѣ части, не по малко отъ два пѣти прѣзъ годината и прѣдставлява докладъ на Военния Министръ за състоянието имъ.

8. Той наблюдава за доброто улазване и правилното употребление на въоръжението, снаряжението, облѣклото, оръдията и материалната частъ въ артиллерийскитѣ части, а сѣщо и състоящитѣ въ тѣхъ конѣе.

9. Завѣдующий въоръжението въ войската се подчинява на инспектора на артиллерията, само по въпроси, относящи се до строевото отношение на находящитѣ се при складоветѣ запасни батареи.

10. Управлението на инспектора на артиллерията състои отъ особено управление, при което състоятъ управителъ на дѣлата и адютантъ.

11. Управителя на дѣлата се назначава съ височайши приказъ и се ползува съ правата на полковий командиръ.

Адютанта се назначава съ приказъ по военното вѣдомство и се ползува съ права на ротенъ командиръ. И двамата се назначаватъ по представлението на инспектора на артиллерията.

12. Управителя на дѣлата завѣдва управлението на инспектора на артиллерията, въ всичко е подчиненъ нему и по всичкитѣ отдѣли е неговъ помощникъ, той приподписва всичкитѣ исходящи книги и го замѣстя въ случай на отсъствие.

13. Адютанта е непосредственно подчиненъ на инспектора на артиллерията и изпълнява както въ канцеларията, тъй и вънъ отъ нея поръченията му. — Приподписва тѣзи исходящи книги

и писма, по който отдѣлъ нему му е поръчано да завѣдва.

София 23 декемврий 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 715.

Негово Царско Височество всемилостивѣйши благоволи да награди запасния подпоручикъ отъ 6 п. Търновскій на Неговото име полкъ Басмаджиевъ съ съдѣтски сръбренъ кръстъ „за храбрость“ III степенъ, за отличieto и храбростта показани отъ него въ Сърбско-Българската война, въ битността му охотникъ въ сѣщия полкъ.

София, 30 декемврий 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 716.

Негово Царско Височество всемилостивѣйше благоволи да награди запасния подпоручикъ Каблешковъ съ орденъ „Св. Александър“ V ст., съ мечове отгорѣ, за неговата усърдна служба въ врѣме на Сърбско-Българската война, когато е състоялъ въ Щаба на Главната Квартира, въ Качеството си на офицеръ за сѣдебни поръчки.

София, 30 декемврий 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

По Министерството на Правосѣдието.

Съ указъ подъ №. 364 отъ 19 декемврий 1888 г., съгласно постановлението на Русенския апелативенъ сѣдъ, въ присѣдата му отъ 13 октомврий 1888 г. подъ №. 162, намалява се отъ три години затворъ въ окови на три мѣсеца простъ затворъ наказанието на Мустафа Хюсейновъ, отъ с. Хуйванъ, Прѣславска околия, осѣденъ на него, съ сѣщата присѣда на рѣчения сѣдъ по обвинението му въ стрѣляние съ убийственна цѣль върху съеззанина си Ибраймъ Алиевъ.

Съ указъ подъ №. 365 отъ сѣща дата, съгласно постановлението на Силистренския окръженъ сѣдъ, въ присѣдата му отъ 28 октомврий 1888 година подъ №. 150, опрощава се съвършено на Сапанашъ Мехмедъ Ахмедовъ, жителъ отъ Голубина-Чатаджа, наказанието три мѣсеченъ затворъ, на което е осѣденъ съ сѣщата присѣда на рѣчения сѣдъ, по обвинението му въ злоупотребление правителствени пари, въ качеството си на кметъ въ сѣщето село.

Съ указъ подъ №. 366 отъ сѣща дата, съгласно постановлението на Варненския окръженъ сѣдъ, въ присѣдата му отъ 14 ноемврий 1888 г. подъ №. 238, замѣнява се съ (15) петнадесетъ годишенъ тъмниченъ затворъ въ окови смъртното наказание на Минко Русевъ, жителъ отъ гр. Котелъ, живущъ въ с. Иланлъкъ, Доб-

ричка околия, на което е осъденъ съ същата присъда на речения съдъ по обвинението му въ предумишлено убивание брата си Добря.

Съ указъ подъ No. 367 отъ съща дата, опрощава се наказанието на Киро Тодоровъ, Дойко Колевъ и Иванъ Тяновъ отъ село Долно Омаръ-Обасъ, Стрѣмска околия, осъдени съ рѣшение на Пловдивския окръженъ съдъ, отъ 20 юний 1885 г. подъ No. 350, по обвинението имъ въ бияние и поврѣждане чуждо движимо имущество, на по два мѣсеца затворъ и на по една лира турска глоба въ полза на пострадалия, или въ случай на несъстоятелностъ да претърпятъ още по половина отъ опрѣдѣления имъ затворъ.

Съ указъ подъ No. 368 отъ съща дата, намалява се на Тодора Генковъ, отъ гр. Панагюрище, глобата 7920 гроша златни на хиляда гроша златни, на която е осъденъ отъ Т. Пазарджикския окръженъ съдъ, съ присъда, отъ 27 априлий 1887 г. подъ No. 113, по обвинението му въ контрабанда на 120 оки тютюнъ.

Съ указъ подъ No. 269 отъ съща дата, съгласно постановлението въ присъдата на Татаръ-Пазарджикския окръженъ съдъ, отъ 16 септемврий 1888 год. подъ No. 111, намалява се отъ 120 на десетъ лева глобата на Ивана Георгиевъ, отъ село Вѣтрень, Ихтиманска околия, на която е осъденъ съ същата присъда на речения съдъ, по обвинението му въ нарушение Табачния уставъ.

Съ указъ подъ No. 370 отъ съща дата, съгласно постановлението на Татаръ-Пазарджикския окръженъ съдъ, въ присъдата му отъ 14 юлий 1888 г. подъ No. 83, опрощава се съвършено на Христо Гешановъ, жителъ отъ г. Панагюрище, глобата (100) сто лева, на която е осъденъ съ същата присъда на речения съдъ, по обвинението му въ нарушение закона за беритѣ върху питиетата.

Съ указъ подъ No. 371 отъ съща дата, опрощава се на Иванъ Стояновъ, жителъ отъ гр. София, глобата (100) сто лева на която е осъденъ отъ първий Софийский градский мировий съдия, съ присъдата му отъ 13 юлий 1888 г. подъ No. 87 по обвинението му въ нарушение закона за беритѣ върху питиетата.

Съ указъ подъ No. 372 отъ съща дата, опрощава се на Бою Атанасовъ, отъ село Кормянско, Севлиево околия, глобата му (85 лева 20 ст.) осемдесетъ и петъ лева и 20 ст., или въ случай на несъстоятелностъ двадесетъ и шестъ дневний му затворъ, на което наказание е осъденъ съ присъда на Севлиевския мировий съдия, отъ 9 августъ 1888 г. подъ No. 88 по обвинението му въ нарушение табачния уставъ.

Съ указъ подъ No. 375 отъ 18 декемврий 1888 г., опрощава се на Пенко Неновъ, жителъ отъ село Желява, Новоселска околия, глобата му (18) осемнадесетъ лева, на която е осъденъ отъ Софийския окръженъ съдъ, съ присъда

отъ 11 мартъ 1885 г. подъ No. 48, по обвинението му въ нарушение закона за горитѣ.

Съ указъ подъ No. 376 отъ 21 декемврий 1888 г., опрощава се на жителитѣ отъ с. Радилievo, Костадинъ Коцовъ, Петръ Диманинъ, Митю Спасовъ, Димитръ Стойцовъ, Никола Благоевъ, П. Дочовъ Лазаръ Динчовъ и М. Пройчовъ глобитѣ по двадесетъ и петъ лева всѣкому и общо на всички двойната глоба отъ стойността на всичкий отсѣченъ дървенъ материалъ 14 лева 16²/₃ ст. на които сж осъдени съ присъда на Пещерския мировий съдия, отъ 11 септемврий 1886 г. подъ No. 282, по обвинението имъ въ нарушение закона за горитѣ.

Съ указъ подъ No. 377 отъ съща дата, опрощава се на Мустафа Мехмедовъ, жителъ отъ село Каяджикъ-Хасъ, Шуменска околия, една година отъ остатъка на наказанието му, осъденъ отъ Шуменския окръженъ съдъ, съ присъдата му отъ 19 юний 1887 г. подъ No. 121, на три годишенъ затворъ, по обвинението му въ кражба чрѣзъ взломъ на 10 ¹/₂ крини жито отъ хамбаря на Сали Махмудовъ, отъ с. Кояджикъ-Тимаръ.

По височайше одобренъ докладъ подъ N. 456 отъ 19 декемврий 1888 г. замѣнява се смъртното наказание на Али Х. Ахмедовъ, жителъ отъ с. Хараплари, Кесаревска околия, Търновский окръгъ, съ петнадесетъ годишенъ затворъ въ окови, осъденъ отъ Търновския окръженъ съдъ съ присъда подъ No. 45, отъ 13 априлий 1888 г. д. по обвинението му въ предумишлено убиванье Юпуза Юсуфовъ отъ същото село.

П Р И К А З Ъ

No. 513.

Приказътъ на предшественика ми, отъ 14 ноемврий 1888 г. подъ No. 479 съ който е упълномощенъ главния секретаръ при поврѣренното ми Министерство, г. нъ д-ръ А. Петровъ да подписва платежнитѣ заповѣди на същото Министерство, остая въ сила непрѣкъснато и за напредъ.

София 16 декемврий 1888 година.

Министръ на Правосъдието Д. Тончевъ.

Съ приказъ подъ No. 518 отъ 19 декем. 1888 г. разрѣшава се на помощникъ прокурора при Свищовския окръженъ съдъ Вацовъ десетъ дневенъ отпускъ, по домашни причини, считаемъ отъ денъ на ползуванието.

Съ приказъ подъ No. 520 отъ 21 декемврий 1888 г. разрѣшава се на прокурора при Софийския окръженъ съдъ М. Милевъ, десетъ дневенъ отпускъ, считаемъ отъ денъ на ползуванието.

Съ приказъ подъ No. 521 отъ 22 декемврий 1888 г. възлага се члену на Старо-Загорския окръженъ съдъ Фетваджиову да изпълнява длъжността на Старо-Загорския мировий съдия, до когато съдията Коларовъ бѣде въ отпускъ, който му е разрѣшилъ съдътъ.

Съ приказъ подъ No. 522 отъ съща дата, разрѣшава се на помощника на съдебния приславъ при Татаръ Пазарджикския окръженъ съдъ Я. Поповъ осемъ дневенъ отпускъ, по домашни причини, считаемъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ No. 523 отъ съща дата, разрѣшава се члену на Хасковския окръженъ съдъ Д. Сярову петъ дневенъ отпускъ, по домашни причини, считаемъ отъ 24 декемврий.

Съ приказъ подъ No. 525 отъ 23 декемврий с. г. назначава се Кон. Стояновъ за секретаръ на новооткриваемото отъ 1 януарий Созополско мирово съдилище, а платата му почва да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

О К Р Ж Ж Н О.

No. 8345.

До господа мировитѣ съдии, а за свѣдѣние до Гг. председателитѣ на окръжнитѣ съдилища.

Отъ представленията на Гг. мировитѣ съдии, които съобщаватъ за резултата по прѣглежданieto регистритѣ на селско-общинскитѣ съдилища, съгласно чл. 43 отъ закона за тия съдилища се забѣлѣзва, че въ дѣлата на послѣднитѣ съществуватъ голѣми упущения и нередовности, които не е възможно да се отстранятъ чрезъ наставленията на Гг. мировитѣ, понеже общинскитѣ писари, които съгласно чл. 13 отъ споменатия законъ изпълняватъ и длъжността на секретаря при селско-общинския съдъ, не отговарятъ на пълно на условията, които се изискватъ отъ чл. 55 на правилника за счетоводството и дѣловодството, и редовното водение регистритѣ на селско-общинския съдъ твърдѣ много зависи отъ секретаря му, тъй като по голѣмата частъ отъ кметоветѣ и членоветѣ на общинския съдъ сѣ малограмотни.

По поводъ горѣизложеното вѣренното ми Министерство помоли Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла да направи нужното распорѣждане, щото за напредъ комиссиитѣ, които разглеждатъ заявленията на просителитѣ длъжността селско-общинския писаръ, строго да взискватъ отъ кандидатитѣ за тая длъжностъ напълно да отговарятъ на условията, които се изискватъ отъ чл. 55 на споменатия правилникъ, като при това въ тия комисии взематъ участие и мировитѣ съдии, които сѣ компетентнитѣ лица да оцѣнятъ, до колко кандидатитѣ за селско-общински писари сѣ запознати съ закона за селско-общинскитѣ съдилища и ще бждатъ въ състояние да изпълняватъ и секретарскитѣ обязанности при тия съдилища.

Вслѣдствие на това Г-нъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ отношение подъ No 11120, отъ 13 ноемврий, мя увѣдомява, че е предписалъ на всичкитѣ окръжни управители да се распорѣдятъ, щото въ комиссиитѣ, които ще экзами-

нуватъ кандидатитѣ за писари въ селскитѣ-общински управления, да участвуватъ и надлѣжнитѣ мирови съдии.

Като съобщавамъ това распорѣждане на Г-на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за свѣдѣние и ръководство на Гг. мировитѣ съдии, предлагамъ имъ да взематъ участие въ горѣспоменатитѣ комиссии, когато бждатъ поканени за това отъ надлѣжната Административна властъ.

София, 17 ноемврий 1888 год.

Министръ, К. Стоиловъ.

Главенъ Секретаръ, Д-ръ А. Петровъ.
Началникъ на отдѣлението, И. Даневъ.

О К Р Ж Ж Н О

No. 8447.

До Гг. председателитѣ на окръжнитѣ съдилища и мировитѣ съдии.

Понеже въ нѣкои отъ представляемитѣ справки върху съдимостта се вижда, че лицата за които тѣ сѣ съставени, сѣ били съвършено помиловани отъ предвиденото въ присъдата наказание, вслѣдствие на което и присъдата не може да се испрати на изпълнение, и понеже Министерството въ подобни случаи има нужда да знае датата на влѣзлата въ законна сила присъда, по която е станало помиляването — то за да се избѣгне прѣписката между него и съдилищата за това допълнително свѣдѣние — предписвамъ на Гг. председателитѣ на окръжнитѣ съдилища и мировитѣ съдии, щото за напредъ при съставянieto справки по присъди за лица, наказанието на които е съвършено опростено, да отбѣлѣзватъ въ тия справки, вмѣсто датата на испращаніе за изпълнение присъдата, датата на влѣзлата въ законна сила присъда.

София, 23 ноемврий 1888 год.

Министръ, К. Стоиловъ.

Главенъ Секретаръ, Д-ръ А. Петровъ.
Началникъ на Отдѣлението, И. Даневъ.

О К Р Ж Ж Н О

No. 8512.

До Гг. председателитѣ на съдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ съдии.

Отъ свѣдѣнията, които ми е доставило Главното Телеграфно Пощенско Управление, се вижда, че нѣкои отъ мировитѣ съдии отказвали да се распишатъ върху подаваемитѣ отъ тѣхъ телеграмми, че не искатъ да заплатятъ слѣдуюмата се такса, когато управлението на телеграфната станция изисква това, съгласно чл. 20 отъ „правилника за размѣненіето на правителствената корреспонденция“, за телеграмитѣ които то счита да иматъ частенъ характеръ или че сѣ подадени въпрѣки членъ 16 отъ споменатия правилникъ.

Вслѣдствие на това и за да се избѣгнатъ все възможнитѣ недоразумѣния, а тъй също и не-своевремѣното отправленіе на правителствен-

нитъ телеграмми по причина на отказването отъ страна на подателятъ да изпълнятъ изискуемата се отъ чл. 20 на правилника за размѣнението на правителствена кореспонденция формалностъ, съгласно отношенияго на Главното Телеграфо-Пощенско Управлѣние отъ 19 ноемврий, 1888 год. подъ No. 19174, и въ допълнение на окръжнитъ подъ No. No. 2780 и 4716 отъ 30 априлий и 6 юлий 1887 година, предлагамъ на Гг. председателитъ на сѣдилищата, прокуроритъ и миротъ сѣдии, за напредъ да не отказватъ изпълнението на споменатия чл. 20 отъ правилника въ случаитъ когато надлъжната станция изисква това.

Гг. председателитъ на окръжнитъ сѣдилища трѣбва да съобщятъ съдържанието на настоящето окръжно на подвѣдомственитъ тѣмъ сѣдебни слѣдователи, нотариуси и сѣдебни пристави за свѣдѣние и ръководство.

София, 24 ноемврий 1888 г.

Министръ, К. Стоиловъ.

Главенъ Секретаръ, Дръ А. Петровъ.

Началникъ на отдѣлението, И. Даневъ.

О К Р Ж Ж Н О

No. 8595.

До Гг. председателитъ на окръжнитъ сѣдилища.

Заедно съ това испращамъ ви, господине председателю, . . . екземпляра отъ общата справочна вѣдомостъ на осѣденитъ лица, присѣдитъ на които сѣ влезли въ законна сила и сѣ испратени за изпълнение прѣзъ априль, май и юний. Отъ тази справочна вѣдомостъ ще испратитъ по единъ екземпляръ прокурору при ввѣрения ви сѣдъ и на мировитъ сѣдии, подвѣдомствени на сѣщия сѣдъ, а единъ екземпляръ ще задържите за сѣдѣтъ.

Тази вѣдомостъ ще бѣде присѣдинена къмъ общата справочна вѣдомостъ испратена съ окръжното му отъ 8 юлий 1888 г. подъ No. 5082, като ще се ръководите отъ сѣщитъ правила, показани въ помѣннатото окръжно.

София, 28 ноемврий 1888 год.

Министръ, К. Стоиловъ.

Главенъ Секретаръ, Дръ А. Петровъ.

Началникъ на отдѣлението, И. Даневъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„Държавенъ Вѣстникъ“

(Агенция Navas).

Занзибаръ, 13 януарий. Английскій миссионеринъ Артуръ Брукъ, при завърщанieto му отъ срѣдна Африка, е билъ закланъ отъ туземцитъ близо до краибрѣжието.

Римъ, 14 януарий. В. „Il Popolo Romano“ заявява, че никога прѣписъ отъ Императоръ-Фри-

дриховия дневникъ не се е намиралъ въ архивата на Квириналъ.

Букурещъ, 14 януарий. Депутатската камара повторно гласува съ 110 гласа противъ 56 предложението за въстановяването наново свободни пристанища при Галацъ и Браила. Туй гласуване е отъ голѣмо значение, защото то окончателно установява раздѣлението между консерваторитъ, отъ които едни поддържатъ правителството, когато други оставатъ вѣрни на Ласкаръ Катарджи, който макаръ председателъ на камарата, вчера произнесе пламенни възклицателни рѣчи противъ правителството. А туй негово поведение силно занима политическия свѣтъ.

Петербургъ, 14 януарий. В. „Новое Врѣме“ твърди, че въ Цариградъ се е подписала конвенция, която изоставя на Австрия Нови-Пазарския санджакъ, като прибавя, че Султанътъ наскоро ще ратифицира тази конвенция.

Лондонъ, 14 януарий. Англичанитъ миссионеринъ Брукъ е закланъ отъ Арабитъ недалече отъ Занзибаръ, заедно съ дружината му, която брояла 16 челоуѣка.

Римъ, 14 януарий. Агенцията „Stefani“ обнародва телеграмма изъ Петербургъ, която опровергава извѣстието за че миссията на Атчикова ще се установи въ Обсекъ. Миссията ще излѣзе на суша въ Татджирита и оттамъ ще се отправи за Абисиния, гдѣто отива съ религиозна цѣль. Но все пакъ говорятъ, че тя носила съ себе два горѣки тона.

Виена, 14 януарий. Въпреки извѣстието, че Черногорския Князь билъ натоварилъ министра си Божа Петровичъ да прѣдаде въ Петербургъ мемоаръ съ предложениа касателно Балканската уния, в. „Fremdenblatt“ припомнява, че г. Божа Петровичъ е придружалъ дѣщеритъ на Княза до Русската граница, и оттамъ си се завърналъ прѣзъ Виена за Черна Гора. Прочее невъзможно е, казва „Eremdenblatt“, Петровичъ да е носилъ предназначень за Петербургъ мемоаръ.

Берлинъ, 14 януарий. Споредъ официалния вѣстникъ г. Голцъ е назначень за адмиралъ комендантъ, а замѣстникъ начальника на адмиралтейството контра-адмиралъ Хеснеръ остава за представителъ по дѣлата за марината въ Рейхстага и федералния свѣтъ.

Вчера имаше обѣдъ у Императора на който присѣтствуваха всички посланници съ господаритъ си.

Лондонъ, 14 януарий. Телеграмма изъ Петербургъ до в. „Daily Chronicle“ потвърждава, че миссията на Атчиково има повече религиозенъ характеръ отъ колкото воененъ. Възможно е тази миссия да има за цѣль да постави Абисинската черква подъ покровителството на православната.

Бреслау, 14 януарий. При повторнитъ избори за райхстага избра се шивачтъ социалистъ Кюхръ съ 9400 гласа противъ либералния кандидатъ Фриедлодеръ, който получи 8100 гласа.

Берлинъ, 14 януарий. Раихстагътъ получи съобщение за слѣдующата частъ отъ *Вълчата книга*, която съдържа кореспонденцията по нападението на Багамоя, рапорта отъ посланика Хацвелда върху испѣжданieto на Християнскитѣ мисионери изъ Юганда, и рапорта отъ генералния консулъ Михаелъ върху положението на работитѣ въ Багамоя и Дарессаламъ.

Парижъ, 15 януарий. Вчерашното събрание на дружеството „Панама“ не бѣше достатъчно на брой за да може да разисква и да взема рѣшения, които да иматъ сила, затова то еднодушно искаше желание да се разтури и ликвидира до сегашното дружество „Панама“ и да се онове ново дружество отъ г. Брюне, бивши министръ.

Берлинъ, 15 януарий. При разискването въ раихстага проекта за колонитѣ, Графъ Бисмаркъ каза: Изкалването мисионеритѣ прави положението още потешко; само морината не може да постигне предназначениѣ и цѣли и затова се явява нужда отъ съдѣйствието на колониалнитѣ войски. Чрѣзъ назначението г. Ваисмана за Имперски комисаръ, намѣри се испитанъ челоуѣкъ. — Г. Ваисманъ слѣдъ туй заявява, че най главното нѣщо за унищожаванѣто търговията съ роби е да се завзематъ источнитѣ брѣгове на Африка. Слѣдъ усмиряванѣто въстанието ще трѣбва да се запрети вносянието оружия и строго да се бди надъ това. Той констатира, че прибрѣжитѣ държави общаватъ голѣми облаги, нѣщо което Англичанетѣ много добръ знайтъ. Той е убѣденъ, че разноскитѣ на Германия ще донесътъ голѣми приходи. Въстанието, казва той, не е предъзвикано а е само обострено отъ Германцитѣ (рѣжкоплѣскание) Канцляръ честити на оратора. — Въ отговоръ г. Бамбергеръ доказва лошитѣ успѣхи на Германската колониална политика, и счита, че мотивитѣ на проекта не сѣ достаточни, и стави на видъ така сѣщо и лошитѣ испитания на Франция и Италия, като искаше опасение за заплитение съ други народи. — Г. Ваисманъ отблъсва Бамбергеровитѣ аргументи. — Г. Виндхорстъ каза: унищожението търгуванието съ роби не е нѣщо сѣщественно, и правителството си остава отговорно за разноскитѣ. — Възражающъ г. Бисмаркъ въ стговоръ на това заявява, че този проектъ отговаря само на най-належащата нужда въ тази минута и констатира, че относително Занзибаръ и сама Германия е въ пълно съгласие съ Англия и че тя е твърдо рѣшена да заварди туй съгласие (рѣжкоплѣскания) и че той не може да признае необходимостъ за проучванието проекта отъ комисията; доказва, че поведението си по колониалнитѣ въпроси той не си е промѣнилъ отъ 1885 г. но че той не може да застане въ оппозиция противъ цѣлата страна и че трѣбва да остѣпи на всеобщото искание на народа. Припечеленитѣ отъ Германското колониално дружество страни, казва Бисмаркъ, трѣбва да останѣтъ въ рѣцѣтъ на Германци, и че той не иска да бѣде предмѣтъ на укори въ бѣдѣще врѣме, за че не е защитилъ

Германцитѣ и Германскитѣ владѣния, и че дѣйствува за цивилизацията, за унищожаванieto робувото, и за утилизиранието крайбрѣжията чрѣзъ плантации“. Послѣ нѣколко други рѣчи, говорени и отъ други оратори, проекта се прѣпрати на 21-членна комисия за изучаванie. Въ понеделникъ ще се разисква бюджета.

Парижъ, 15 януарий. Вчера вечеръ бѣше голѣмо оживление; нѣколко банди сновяха по булевардитѣ пѣящи Буланжистки пѣсни.

Лондонъ, 15 януарий. Мълви се, че г. Саквилъ ще бѣде назначенъ за Английски посланикъ въ Цариградъ.

Римъ, 16 януарий. Осемъ политически асоциации (съдружества) броящи около хиляда души се събраха да почтѣтъ паметний день на биткитѣ при Дижонъ въ 1871 год. Полицията се намѣси и слѣдъ като говориха мнозина оратори, и тя имъ направи за разотивания законнитѣ предложения, на които искания манифестаторитѣ отговориха съ за хвърления съ камение и съ револверни стрѣляния, полицията слѣдъ като получи подкрѣпления не ги допуснѣ да влѣзатъ въ града. Велѣдствие на туй има ранени четирма и арестовани 16.

Берлинъ, 16 януарий. Императорътъ назначи принцъ Хенриха капитанъ отъ морината и полковникъ отъ пѣхотата. По случай празника на Императора, кѣшитѣ сѣ окичени а между лицата които дохождѣха за да поздравятъ Императора бѣше и князь Бисмаркъ, на когото населението направи възлущевенъ приемъ. Въ днешния приказъ по войската Императорътъ заповѣдва да бѣдѣтъ оповѣтственни пламенитѣ думи на баща му, които би могли да покажатъ на свѣта, че той е щялъ да работи за войската и за народа въ она сѣщия духъ въ който е работилъ и неговий баща.

Парижъ, 16 януарий. Буланже е избранъ съ 244 хиляди гласа противъ 162 хиляди дадени за Жакка. Снощи имаше шумни манифестации отъ страна на буланжиститѣ. Не се е случило никакво сериозно произшествие. Въ единадесетъ часа вечеръ министерския съвѣтъ се е събиралъ въ Елисейския дворецъ и г. Флоке е заявилъ, че кабинетътъ е готовъ да подаде оставка, ако би Предсѣдательтъ на републиката г. Карно да мисли, че съ туй би се улеснило разрѣшаванieto на възможни да възникнатъ мъжнотии. Мнозина отъ министритѣ сѣ съгласни относително образуванѣто новъ кабинетъ въ който да влязатъ по-влиятелнитѣ членове отъ всички републикански фракции. Г. Карно е рѣшилъ да чака резултата на днешното засѣдание на депутатската камара, прѣди да вземе нѣкакво рѣшение. Г. Карно се е разговарялъ снощи съ г. г. Фери, Тирардъ, Валдекъ, Россо и мнози други по-видни лица.

за недоборитѣ и постѣпленията отъ прѣвнѣтъ

ВЪ Д О-

№. по редъ	Наименование на дѣждията	Слѣти 1878/86 години										Ланската 1887 година									
		Постѣпленія					Постѣпленія					Постѣпленія					Постѣпленія				
		До сѣлѣтний мѣсець		Въ сѣлѣтний мѣсець		Всичко	До сѣлѣтний мѣсець		Въ сѣлѣтний мѣсець		Всичко	До сѣлѣтний мѣсець		Въ сѣлѣтний мѣсець		Всичко	До сѣлѣтний мѣсець		Въ сѣлѣтний мѣсець		Всичко
		лева	ст.	лева	ст.	лева	лева	ст.	лева	ст.	лева	лева	ст.	лева	ст.	лева	лева	ст.	лева	ст.	лева
1	Десетѣтъ	8043312	86	2124037	86	388336	02	2512373	88	5530968	98	11050795	99	6002833	96	1032526	25	7033350	21		
2	Доза	1108478	08	291975	61	73396	93	367372	54	841105	54	1722713	81	723557	37	211352	34	933109	71		
3	Абонаментъ	786769	03	121548	48	40416	92	161865	40	624803	63	104255	11								
4	Шарабѣ-пюмръ	119260	47	11603	08	3402	28	15005	36	3021074	29	3199705	59	1362745	69	267332	70	1630278	39		
5	Емилъ	49677171	94	1692161	60	233936	05	1946097	65	3021074	29	3199705	59	1362745	69	267332	70	1630278	39		
6	Теметуа	735789	35	52587	44	15787	91	68375	35	667414	00	—	—	—	—	—	—	—	—		
7	Патентъ буква а (окладенъ)	553150	05	164126	22	18784	65	182910	87	370239	18	693667	61	365269	12	26081	43	391350	55		
8	Патентъ буква б (неокладенъ)	1410	58	1385	68	34	90	1420	58	—	—	11398	67	10947	16	451	51	11398	67		
9	Иджаръ	141379	40	36591	75	5533	63	42145	38	99234	02	122841	10	48727	65	7554	76	56282	41		
10	Бетикъ	222375	97	22376	98	3918	73	26295	71	196080	26	43335	60	13328	21	1507	21	15335	42		
11	Серчимъ	89630	17	18700	69	3641	28	22341	97	67288	29	173343	04	130975	01	6463	48	137438	49		
12	Патна новинность	609012	43	126027	02	31304	37	157331	39	451681	04	601778	37	231551	19	38039	83	26391	02		
13	Акцизъ (Муруисъ)	572069	23	199439	79	8269	63	207709	42	364339	81	679783	94	144165	51	42774	90	186340	41		
14	Окрѣженъ данѣтъ	601392	49	51304	20	13074	29	66378	49	535014	00	—	—	—	—	—	—	—	—		
Всичко		18551242	05	4913866	40	863857	59	5777723	99	12773518	06	18299363	72	9034590	87	1634484	41	10669075	28		

Централенъ Слѣговинникъ при

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ.

(OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES).

Презъ мѣсець декемврий 1888 год — Pendant le mois de décembre 1888

Наблюдения Observations	Heures Часове —	Д И И						
		4/22	5/23	6/24	7/25	8/26	9/27	10/28
Атмосферно налягане редуцирано на 0°C. Baromètre réduit à 0°C.	7	719,2	718,4	721,4	721,3	721,3	721,6	715,7
	2	718,9	718,5	721,4	720,8	720,9	721,8	713,3
	9	719,2	720,2	721,9	721,1	722,2	718,6	712,1
	*	719,1	719,0	721,6	721,1	721,5	720,0	713,7
Температура °C. Température °C.	7	—1,8	0,8	—2,2	—1,4	—4,6	—5,4	—2,7
	2	3,2	2,1	2,2	—1,0	—1,0	1,8	—0,9
	9	0,4	—1,0	—0,6	—1,6	—5,3	—2,2	—3,6
	*	1,8	0,6	—0,2	—1,3	—3,6	—1,9	—2,4
Абсолютна и относителна влажност Humidité absolue et relative.	7	4,0 77	4,1 85	3,6 92	3,8 92	3,1 95	2,9 96	3,7 98
	2	3,6 63	4,3 81	3,4 62	? ?	3,1 73	3,6 68	3,7 86
	9	3,9 92	3,8 90	3,4 77	3,4 84	2,9 96	3,6 94	3,3 95
	*	3,8 74	4,1 85	3,5 77	? ?	3,0 88	3,4 86	3,6 93
Вѣтръ: посока и сила въ метри за секунда. Vent. direction et vitesse par la seconde en mètres.	7	NW. 6.	NW. 6	NO. 4.	NO. 1	NW 14.	NW. 4.	0
	2	W. 6.	0	NO. 4.	0	NW 14	NW. 2	0
	9	W. слабъ (faible)	SO. слабъ (faible)	NO. слабъ (faible)	0	NW доста силенъ assez fort	NW слабъ (faible)	0
	*							
Състояние на вѣтмето. Etat du ciel.	7	4. N.—NW	4 N—NW	4 N—NO	4 N—NO	1 ^[Cu] N—	4 N—NW	4 N —
	2	4. N.—W	4 N—NW	4 N—NW	4 N.—N	2 C.Cu.—NO	0	4 N—W
	9	1 N—	3 N—	4 N—	4 N—	0	4 N—	1 CCu—
	*							
Бѣлѣжки Remarque.	7		заранѣта рѣдка мъгла	слѣдъ пладнѣ	вечерѣта	вечерѣта вѣнецъ около луната	заранѣта слана	прѣвъ деня мъгла
	2		заранѣта вала свѣтъ	свѣтъ	вала свѣтъ			
	9							
	*							

* Средни — moyenne.

Отъ Софийската класическа гимназия.